

Arta picturii

Blacks

Stau înghețat pictându-mi viitorul
într-un pastel de visuri spre alt veac.
Tu să mă ierți că-ți cer iar ajutorul,
Dar visul fără tine e boleac.

Din ce să-mi construiesc iar șevaletul?
Ce aş putea pe pânză să întind?
Mi-atât de clar și-n suflet mi-e cofretul
ideilor ce-n taină mă cuprind!

Drept șevalet mi-aș folosi trecutul
și acea clipă când te-am întâlnit,
atât de larg cum fost-a și tumultul
ce l-am întins spre dorul venit.

Voi construi o pânză din iubire
țesută doar cu fire de etern
când toți mă întrebau cu sinubire
"Cum poți trăi cu-al dragostei infern?"

Dar sunt bolnav de-a logicii fractură
căci cerul galerie de mi-ar fi
este prea mic pentru a mea pictură
să v-o prezinte-n toate, nu va ști.

Pentru desen aş folosi din mine
bucăți din diamantul explodat
într-un trecut când m-ai desprins de tine
și în cărbune tu m-ai transformat.

Din sângele ce-mi trece azi prin vene
aș lua un roșu fără de egal
să încălzesc răceala ce alene
ne-a învelit cu frigul abisal.

Dar cum să îți aștern culoare vie,
un sânge care știe doar un drum?
Bolnav de dor, arzând de nărvie
el poartă o iubire de album.

Cum aş întinde-n zări îndepărtate
un fluviu ce o viață a tot curs
spre o iubire fără de păcate

și n-a cerut nici taxă de ramburs?

Să-ți iau din păr a Soarelui culoare,
pe pânză s-o aștern din amintiri
drept bogăția prinsă în candoare
ce lumea o păstra pentru doi miri?

Ar fi o încercare negândită
Ce nu ar prinde-al bogăției rost.
Astăzi de bani e lumea adumbrită,
Dar Soarele iubirii nu-i anost!

Când cerul a deschis a ta plecare,
Iar stelele caleașca ți-au întins
Nu am rămas captiv în nepăsare
și am zburat urmându-mi al meu vis.

Ajuns în ceruri, am cerut iertare,
iar palmele căuș mi le-am întins
și am primit, drept semn de așteptare,
culoare unui cer nicidecum atins.

Acest albastru, azi, este în suflet
ținut cu-a mea speranță la secret.
Amestecat cu-al dorului răsuflăt
pe pânza vieții n-ar fi desuet!

Culorile acestea minunate
pe necuprinsul pânzei vor pluti!
Nu cu ulei vor fi amestecate
să lunece spre hău, n-or izbuti!

Le voi fixa pe-a pânzei anvergură
cu lacrimi care curg spre al gând
și își croiesc a lor alinătură
ducând amorul tandru și plapând.

Nu voi picta peisaje sau palate,
nici lumea sub al timpului rului,
Averi și fapte, astăzi etalate,
n-or fi modelul pentru-al meu tablou!

Eu voi picta cu-a inimii simțire
motivul pentru care azi trăiesc...
Pe-ntreaga pânză, fără de sfârșire,
Picta-voi două vorbe: TE IUBESC!